

2. søndag i Advent. 9. december 2018

Nu vil jeg fortælle jer om englen Sofia. Engle er egentlig store og nogle, som man godt kan blive lidt bange for. Fordi de lyser så meget. Fordi de kommer fra Gud for at fortælle os mennesker noget. Englen Sofia var ikke helt så stor som de andre, men alligevel større end de små tykke engle, vi pynter op med rundt omkring.

Nåh, men historien om Sofia begynder en dag for mange år siden.

Gud sad i sin himmel og kiggede ned på jorden. Han var ikke helt tilfreds med, hvordan tingene gik dernede. Folk slog hinanden ihjel. De var onde mod hinanden.

Så Gud sagde: *Jeg tror det er tid nu.*

Tid til hvad, spurgte Sofia?

Tid til at vi skal gribe ind, sagde Gud.

Og straks kom krigerenglen styrtende: *Gud, skal vi sende englehæren? Skal vi give menneskene nogle bank?*

Neej, sagde Gud, det var ikke lige det, jeg havde tænkt mig. Ikke en hær, bare en enkelt person.

Okay, sagde krigerenglen, så skal det være en meget stærk person, som kan klare det hele.

Øv, tænkte Sofia, så bliver det nok ikke mig. Hvorfor er det altid de stærke engle, som skal på de spændende opgaver?

Nej, sagde Gud, jeg tror, jeg vil sende et nyfødt barn.

Et nyfødt barn? råbte Sofia. Hun glemte helt, at det var Gud hun talte til. Er det ikke lidt farligt, Gud? Et nyfødt barn er jo så lille, det kan ikke særligt meget. Hvad nu hvis det går galt?

Ja, hvad nu hvis det går galt, råbte alle de andre engle? Gud, så vil du da i det mindste lade det blive født hos nogle stærke og vigtige mennesker. Måske en konge?

Ja, måske på et kongeslot? Det vil da være helt perfekt.

Nej, sagde Gud, jeg vil sende ham til en fattig pige.

En fattig pige, sagde Sofia. Ej, Gud, det dur da ikke.

Jo, sagde Gud. Det bliver helt perfekt. Det er der ingen, der vil regne med.

Okay, sagde Sofia, men hvad kan et lille nyfødt barn egentlig gøre?

Det er ikke et helt almindeligt barn, sagde Gud. Jeg sender Fredfyrsten, himlens konge, jeg sender min egen søn i forklædning. Jeg lader ham blive menneske.

HVAD? råbte Sofia? Er det nu en god idé?

Ja, sagde Gud, sådan bliver det.

Okay, sagde Sofia, men din søn skal altså ikke fødes i et helt almindeligt hus. Han skal fødes et bedre sted, et slot måske?

Nej, sagde Gud, han skal ikke fødes i et hus. Han skal fødes i en stald.

En stald? råbte Sofia? Fyldt med halm, der stikker, og dyr der lugter?

Ja, sagde Gud, sådan skal det være. Det klarer han nok. 😊

Men Gud, sagde Sofia, hvad nu hvis ingen opdager ham? Gud, må vi ikke sætte et stort lys på himlen, så folk kan finde, hvor han er?

Jo, det må I gerne, sagde Gud.

Okay, sagde Gud, lad os gå i gang. Jeg skal bruge én, som vil fortælle barnets mor, at hun skal føde min søn.

Vælg mig, vælg mig, råbte Sofia.

Nah, sagde Gud, jeg tror vi skal have en af de store og stærke engle til den opgave. Gabriel, det bliver dig.

Øv, tænkte Sofia. Gabriel får altid de sjove opgaver. Men så fik Sofia en idé. Gud, må vi synge for ham? Sofia elskede nemlig at synge, det gjorde alle de andre engle også.

Ja, det må I gerne, sagde Gud. I må synge for hyrderne på markerne og I må gerne synge så højt at Jesus-barnet kan høre det!

Og sådan gik det. Gud lod sin søn føde på jorden af en fattig pige i en lille stald omgivet af dyr og halm, og han blev lagt i en lille krybbe. Gud satte et stort lys på

himlen, så folk kunne finde ham og englene sang for hyrderne på marken, så højt at Jesus-barnet inde i Bethlehem kunne høre det.

Nu vil vi synge sammen med englene.